

Méltóképpen emlékeztünk a szabad királyi várossá válásra

Megkeresztelték a hidakat

Belvárosi és Bertalan Lajos. Tegnap délelőtt, a Szeged napjához kapcsolódó ünnepségek sorában keresztelték meg a város két hidját. A legutóbbi képviselő-testületi ülésen a városatyák, Szeged polgárainak véleményét elfogadva, a régi hidat fekvéséről, az újat a neves Tisza-szabályozó mérnökről nevezték el.

Bartha László polgármester tegnap délelőtt egy napra a város főutcájává vált híd lábánál mondott keresztelő beszédet, miközben a pillérek között, a Tisza fölött színes emberforgatag hömpölygött a második, még az elsőnél is sikeresebb hídi vásáron. (A szegedi hidakat a város napjára, mely egyben keresztelőjük napja is volt, gondosan megtisztították azoktól a mázalmányoktól, amelyek már jó ideje csúfos-

kodtak lábaikon.) Bartha László szerint ezt a hidat, amely több, mint nagyszerű építmény, igazán magukénak érzik a szegediek. A város első embere úgy vélekedett, nem csak a szegediek, de a határ túloldalán, a szomszédos országokban élők és Szeged vendégei számára is a barátság szimbóluma a Belvárosi híd. A polgármester szavai után a katolikus, a református és az evangélikus egyházak képviselői kértek együttesen áldást a hídra, és a rajta nap mint nap közlekedőkre. Néhány perccel ezután az 1979-ben felavatott új híd is felvehette hivatalos nevét.

Tegnap a keresztelő nélkül is a hidak mellett zsongott a város. A múzeum lépcsője előtt a színpadon váltották egymást a fellépők, a Roosevelt térről a rakpartra költözött halászlé-fesztivál a mellvédől vonta alá a tekinteteket felka-

vargó illataival, miközben a rondelláról időről időre felhangzottak a honvéd hagyományörzők ágyújának lövései. A hídi vásár pedig utánozhatatlan hangulatával írta be magát a szegedi eseménynaptárba: egészen bizonyos, hogy a tavalyi kezdeményezés nyomán idén is megrendezett vásár ezentúl állandó kísérője lesz Szeged napjának. Az Ördögcsékér és a Napsugaras Egyesület népművészei, akik télen a Dóm tére hozták be az igazi karácsonyi hangulatot míves portékáikkal, most a Belvárosi hídon állították fel sátraikat.

Szeged a hét végén igazi ünnepi hangulatban, méltóképpen emlékezett meg arról az 1719-es május 21-ről, amikor a Tisza-parti település IV. Bélától megkapta a királyi privilégiumot, és szabad királyi várossá vált.

K. B.

A köztársasági elnök barátaiként köszöntötte a szegedieket

Közgyűlés a város napján

Kovács Gábor diszpolgár és felesége az oklevéllel. (Fotó: Karnok Csaba)

Az utóbbi három esztendőben „diadalívét futott be” Szeged napja – utalt a szombaton, a Széchenyi téri ünnepélyes zászlófelvonás után megrendezett díszközgyűlésen a városi ünnep jelentőségének emelkedésére Bartha László polgármester. A város első embere köszöntőjében elmondta: Szeged országosan is komoly szerepét bizonyítja, hogy Stumpf István kancelláriaminiszter és Orbán Viktor miniszterelnök után szombaton Mádl Ferenc köztársasági elnök tisztelte meg az ünnepi rendezvényeket.

Mádl Ferenc barátaiként köszöntötte a díszközgyűlésen megjelenteket, hiszen tudományos munkássága sokszor hozta a Tisza partjára, így sok ismerőssel találkozhatott szombaton. A köztársasági elnök ezután felidézte Szeged múltjának legjelentősebb történéseit, nem feledkezve meg a tavalyi esztendőről sem, amikor – ahogyan ő fogalmazott – „a Tiszát ért támadás” után

részt vett annak az egyesületnek a létrehozásában, amely céljával a folyó újjáélesztését tűzte ki. Mádl Ferenc a város erényei közül a jó kapcsolatteremtő készséget emelte ki, amelynek bizonyítékként a teremben üdvözölhette Szeged testvérvárosai közül három, Cambridge, Turku és Szabadka polgármestereit, illetve Nizza, Temesvár és Marosvásárhely küldötteit.

Bartha László ünnepi beszédében egy jubileumról is szólt. Szeged és a finnországi Turku testvérvárosi kapcsolatát emelte ki, amelynek megújítása érdekében az elmúlt években számos kezdeményezést tett. Bartha László ünnepi beszédében egy jubileumról is szólt. Szeged és a finnországi Turku testvérvárosi kapcsolatát emelte ki, amelynek megújítása érdekében az elmúlt években számos kezdeményezést tett.

Bár az egybegyűltekhöz Armas Lahoniitty turkui és

Evelyn Knowles cambridge-i polgármester is szólt – akik ugyancsak a testvérvárosi kapcsolatok jelentőségét méltatták –, a legnagyobb, dörgő tapost mégis Ispánovics István, Szabadka polgármestere kapta. A szomszédos, jugoszláviai testvérváros első embere ugyanis kijelentette: neki nem kell dicsérmie a magyar nyelv szépségeit, hiszen anyanyelvén szólhat a szegediekhez. Ispánovics István reményét fejezte ki: amennyiben Magyarország csatlakozik az Európai Unióhoz, akkor sem zárul be az a kapu, amely a két város között most nyitva van.

A szombati díszközgyűlésen Mezey Róbert jegyző ismertette a képviselő-testület döntését, amely szerint az idei esztendőben Szeged város díszpolgárává Kovács Gábor szívsebész professzort választották. Az ismert orvosprofesszor megindultan köszöntötte meg az elismerést. Molnár Amália gyermekorvos, akinek Pro urbe-díjat

adományozott a város, Isten áldását kérve kívánt jó egészséget a szegedieknek, míg a másik Pro urbe-díjas, Gregor József operaénekes rá jellemző módon egy anekdotával igazolta: bár rákosligeti születésű, mégis, teljes szívvel szegedinek vallja magát.

Az ünnepen Szegedért emlékéremmel tüntették ki Fekete Gizi színművészt, Tóth Rózsa tanárt, Fenesi Istvánné főnövért, Besenyei Lajos jogászprofesszort, Bánfalvi József nyugalmazott iskolaigazgatót, Kalocsai Géza labdarúgó-szakedzőt, Kanalas István népi faragót, Jost István egykori politikai elíteltet és a Hősök kapuját díszítő Aba-Novák-freskó restaurátorait.

Mádl Ferenc a díszközgyűlés után Bartha László kalauzolásával mellett megismerkedhetett a széplülő szegedi Belvárossal, majd délután a polgármesterrel együtt előadást tartott az egyetemen.

Kéri Barnabás

Programokból nem volt hiány az elmúlt hét végén. (Fotó: Karnok Csaba)

Hús település mutatkozott be a borfesztiválon

A Szomszédoló legjobbjai

Gumikesztyűkből fújt dudák, keselyűknek öltözött tanárok, vébékázó énekesek – és még számos más érdekesség várta tegnap a Délmagyarország Kft. és a Rádió 88 közös Szomszédolóján a közönséget. A szegedi borfesztivál nagyszínpadán közel négy órán át állt a bál. Zenéltek, énekeltek, táncoltak a kulturális vetélkedőn résztvevő hús település legjobbjai.

A hagyományokhoz híven az idén is gála zárta a Szomszédolót. A szegedi Széchenyi téren fölállított színpadon a hús település legjobbjai léptek föl. A maszoretteknél több korosztály is képviselte magát. A csengelei, dóci és ruzsai lányok hol pompommal, hol pedig bottal mutatkoztak be.

Miért veszélyes az ember az állatra, főleg, ha az farkas? – erre a kérdésre a kübekházi Csipak Balázs prózájából választ kaphatott a nagyerdemű.

Az üllési Fonó együttest is lelkes tapssal jutalmazta a közönség. (Fotó: Karnok Csaba)

A tiszaszigeti Szabó család valóban muzikális. A kicsik hegedűn játszottak, apjuk pedig szintetizátoron kísérték őket. A szatymazi tanárok keselyűnek öltözve táncoltak. Pócskai István vezetésével a

röszei művészeti iskolások az egykori Beatles-koncertek hangulatát varázsolták a borfesztiválra.

Üllést pedig mi más képviselhetne volna, mint a Fonó Néptáncegyüttes. A domaszé-

ki Jázmin Nyugdíjasklub tagjai bebizonyították, hogy az idősebb korosztály is vevő a humorra. Szögi András és Almási Gabi már régóta táncol. A deszki páros ezúttal boogie-woogie-t hozott Szegedre.

A balástyai Pro-Art táncosai vérpezsdítő latin hangulatot teremtettek. A zombói lányok a Macskák című musicalből adtak elő részleteket. A hagyományörzést tréfával is lehet fűszerezni. Ezt mi sem bizonyította jobban, mint az algyőiek produkciója. A zánkányi néptáncosok a Sárközi mutatták be.

Népdalcsokrot adott elő az öttömösi nyugdíjasklub. Egy ugrókötéllel még csak-csak elboldogul az ember, de kettővel? A pusztamérgesi Happy Jumpernek ez nem okozott gondot.

A gála végére maradt a két legvidámabb társulat. A baksi hapisk a széles repertoárjukból most a skót táncot hozták el. Gumikesztyűből fölfújít dudával kísérték magukat. A borfesztivál hangulatához leginkább a VBK Singers csapata illett. A dalos kedvű mórakalmi fiúk és az egy szem lány a nevékhöz méltóan boros kólával készültek a föllépésre.

K. T.

Bográcsos hallé

Milyen a jó halászlé? Minden amatőr és profi szakács a magáét dicséri a legjobban. A frissen megkeresztelt híd lábánál, a Roosevelt téren sokan bemutatták tudományukat tegnap. Az étel illata csábította az arra járókat, ami érthető, nem sok gusztább látvány van a bográcsban gözülő halászlénél. (Fotó: Karnok Csaba)